

Per Fröjd var 20 år gammal, då han den 4. nov 1807 antogs som soldat för rote nummer 253 i Österåker. Roten tillhörde Vingåkers kompani, och för detta kompani deltog Fröjd i striderna 1808-1809, där han visade sådana egenskaper att han tilldelades "Medalj för tapperhet i strid".

Hemkommen från striderna kvarstannade Fröjd på sitt torp till den 1. dec 1811, då han begärde och erhöll transport till rote nummer 245 Torp, även denna i Österåker.

Efter två års fredstjänst var det åter dags att draga ut i krig - till kriget 1813-1814. Under dessa hade Fröjd otur att tappa sin tapperhetsmedalj. En ny medalj beställdes, men ännu år 1815 hade denna ej överlämnats, vilket vid regementsmötet den 3. juli påtalades.

År 1819 var Fröjd kommenderad till Södertälje. Denna kommandering avsåg med all säkerhet kanalgrävning.

Endast 33 år gammal dog Fröjd "på roten" den 9. mars 1820. Han hade då tydligen fått sin nya medalj, då en sådan efter Fröjd inlämnades till chefsexpeditionen den 26. mars samma år. Denna medalj tilldelades sedan rustmästaren Löthqvist i samband med beväringmötet år 1820.